

Noc vědců

Kdo jen tak dobrovolně půjde do školy, když nemusí? Kdo se bude zajímat o vědu, když je tak šíleně zamotaná a dar chápat ji má jen málokdo z nás? Ovšem, co když bude vše jinak? Zapomenete na všechny předsudky a radostně půjdete objevovat krásu záludností přírodních věd. Že to zní pro někoho jako sci-fi? Možná. Ale na našem gymplu se i zdánlivě nemožné může stát skutečností.

Ani letos jsem se nenechala připravit o tu jedinečnou příležitost prožít jeden večer tak trochu netradičně a z jiného pohledu. Již pošesté se na našem gymnáziu konala Noc vědců. Pod taktovkou vše měly laborky.cz

Tato skupina nadšených vědců se nenechala zahanbit a mají na kontě další český rekord. Tentokrát díky největšímu pingpongovému dělu. Zdaleka to ale nebylo jediné lákadlo pro 1082 návštěvníků. Nejen tento rekordní počet účastníků měl možnost zúčastnit se Noci vědců. Alespoň na dálku to bylo umožněno posluchačům Českého rozhlasu Rádía Junior, které odtud živě vysílalo.

A co tedy bylo k vidění?

V tělocvičně přichozí mohli zjistit, zda by byli přijati k pásové výrobě v Linetu na základě testu zručnosti. Nebo na chvíli zestárli až o desítky let, ne pomocí stroje času, ale oblečením si speciální kombinézy, která simulovala artrotické klouby či jiné problémy pohybového aparátu u starých lidí.

V prvním patře si odvážlivci prošli Stezkou mladého vědce. V laboratoři mě ohromily chemické pokusy, i když má kamarádka pronesla: „Ještě mě nikdy nic tak rychle neodradilo od maturity z chemie.“ Ptala jsem se proč? Prý všichni vypadali moc chytře. Což by měl být snad klad!

Druhé patro bylo ve znamení fyziky a výpočetní techniky. Myslím, že schopnost jednoho robota by většina účastníků netrumfla. Během docela krátké doby dokázal, že Rubikova kostka není tak náročný hlavolam, alespoň tedy z „robotího“ úhlu pohledu.

Třetí patro patřilo biologii. Především pak motýlům a včelkám. Není to náhoda, proč zrovna tento hmyz. Oba druhy totiž mají svůj domov v naší škole.

Nesmím zapomenout na spřátelené gymnázium z Bruntálu. Jeho studenti přijeli v hojném počtu a předvedli své pokusy.

Jako mentální rozptýlení posloužila laser show na školní zahradě. Toto vystoupení, především u dětí, získalo pozitivní odezvu. Jejich radostné výkřiky při pohledu na obrázky vědecké tematiky, které se zjevovaly ve tmě, se nedaly přeslechnout.

A komu se nechtělo domů, mohl přespat do druhého dne ve školní tělocvičně.

Noc vědců se mnou navštívila má kamarádka, která přijela z Kroměříže. Přestože panuje obecný názor, že na Moravě jsou lidé více přátelští, otevřenější, bezprostřednější, shrnula celou akci takto: „ Vy jste tady všichni takoví jiní, uvolněnější, tohle si u nás ve škole nedovedu představit...“

Hodně zdaru dalším tak povedeným akcím a především mnoho neutuchající energie jejich organizátorům!

Julie Wohanková, septima

Noc vědců očima dobrovolníka

Noci vědců jsem se letos účastnila poprvé - a hned jako pomocník. Vše pro mě začalo, když se nás asi dva týdny před samotnou akcí naše drahá profesorka Zuzka Kulichová zeptala,

kdo by jí pomohl se „Stežkou mladého vědce“, kterou pro Noc vědců plánovala. Ráda bych řekla, že celá naše třída byla tímto nápadem nadšena, ale nezvedla se ani jedna ruka.

Nějakým zázrakem se však v den D ve škole sešla téměř celá třída. A bylo nás potřeba! V prvním patře vlevo, kde měla celá stežka probíhat, už bylo vše krásně nazdobené, když jsme dorazili na plánovanou válečnou poradu v 17:00. Zuzka nám každému přidělila stanoviště se stručnými instrukcemi. Dostali jsme také tipy, jak uspokojit až příliš zvědavé děti a rodiče termíny jako: Archimédův zákon, změna hustoty, povrchové napětí vody.

Poslední zmiňovaný termín se přímo týkal mého stanoviště. „Pokus spočívá v tom, že tuhle skleničku naplním až po okraj a tvým úkolem bude si tipnout, kolik těchto kostiček se do skleničky ještě vejde, než přeteče, a pak to i vyzkoušet.“ Tuto větu ještě stále říkám i ze spaní, neboť jsem ji za večer řekla opravdu mnohokrát. Trik spočíval v tom, že nebyla jediná správná odpověď. Cílem bylo zapojit děti a donutit je i trochu přemýšlet. Někteří koumáci na to šli vědecky a žádali přesné rozměry a hmotnost kostiček. Jiní se nemohli dočkat, až je tam budou moct naházet všechny a předvést se před kamarády. Byli tam i tací, kteří si dobře pamatovali podobný pokus ze Zázraků přírody, se kterým pomáhaly naše Laborky. Všichni ale pozorovali, jak se hladina vody zvedá a tvoří kopeček až nad okrajem skleničky.

Jak jsme později zjistili, na akci dorazilo okolo 300 dětí z celkového počtu asi 1000 návštěvníků. Účast byla letos opravdu rekordní a já doufám, že se příští rok zase potkáme na Noci vědců.

Jitka Rounová, septima

